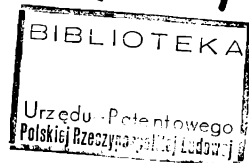

Opublikowano dnia 15 lutego 1955 r.

B 27 k 3/50

POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 37365

Kl. 38h, 2/01

Stowarzyszenie „Pax“ Warszawa*)

Warszawa, Polska

Srodek grzybobójczy do drewna oraz sposób jego wytwarzania

Udzielono patentu z mocą od dnia 28 listopada 1953 r.

Przedmiotem niniejszego wynalazku jest środek grzybobójczy do drewna oraz sposób jego wytwarzania. Stwierdzono, że takie materiały jak pogon (niedogon), pozostający po destylacji fenolu i krezolu z masy uzyskanej przy wylutowaniu węgla kamiennego metodą fenosolwanową, olej ciężki, pozostający jako odpad nieużyteczny przy wylutowaniu węgla kamiennego, polifenole, stanowiące odpady pozostałe po oddestylowaniu olei ciężkich uzyskiwanych przy wylutowaniu węgla kamiennego, jak również syntyna, będąca produktem odpadowym przy wytwarzaniu benzyny syntetycznej, posiadają znaczną siłę grzybobójczą. Produkty te nie były jednak dotąd stosowane jako środki grzybobójcze, co należy prawdopodobnie przypisać nie odpowiedniej ich konsystencji.

Wynalazek niniejszy ma na celu przekształcenie tych nieprzydatnych dotychczas odpadów jako pełnowartościowych środków grzybobójczych do drewna, to jest nadanie im własności

należytego przenikania w tlenki drewna i ich niewymywalności. Środki te są przy tym niepalne i nie korodują metali. Osiąga się to według wynalazku przez emulgowanie wymienionych materiałów odpadowych, stosując jako emulgatory mydła naftenowe, żywice naturalne, mydło kałafoniowe lub tym podobne środki, przy jednoczesnym stosowaniu domieszki niewielkiej ilości soli nieorganicznych. Należy zaznaczyć, że drewno poddaje się traktowaniu powyżej wspomnianymi emulsjami po rozpuszczeniu tych ostatnich w wodzie.

Przykład. Emulsję wytwarza się z 15% żywicy lub mydła naftenowego i 5% sody amoniakalnej dodając do tej mieszaniny stopniowo wodę w ilości 20% aż do zemułgowania całej masy. Następnie ogrzewając wspomnianą mieszaninę do 40—50°C dodaje się stopniowo pogon w ilości 30—40% w zależności od potrzebnej siły grzybobójczej, po czym po należyтым przemieszaniu wodnej emulsji i pogonu dodaje się do otrzymanego produktu ciepłej wody w ilości 30%. Skład zatem środka według wynalazku jest następujący:

*) Właściciel patentu oświadczył, że twórcami wynalazku są dr Stefania Izdebska, Wincentyna Janowska i mgr Kazimierz Borodziński.

0215 1 P 20
I — przygotowanie emulsji

II — przygotowanie środka
grzybobójczego

15% żywicy
5% sody amoniakalnej emulsja
20% wody

woda 30%
emulsja 40%
pogon 30%

Zastrzeżenia patentowe

1. Środek grzybobójczy do drewna, znamienny tym, że stanowi go zemulgowany pogon (nie-dogon), pozostający po destylacji fenolu i kre-zolu z masy uzyskiwanej przy wylewaniu węgla kamiennego metodą fenosolwanową, olej ciężki, pozostający jako odpad nieuży-teczny przy wylewaniu węgla kamiennego, polifenole, pozostające jako nieużyteczne od-pady pozostające po oddestylowaniu olei cięż-kich uzyskiwanych przy wylewaniu węgla kamiennego i syntyna, stanowiące materiał odpadowy przy produkcji benzyny syntetycz-nej.
2. Środek według zastrz. 1, znamienny tym, że

jako emulgator użyte są mydła naftenowe, żywice naturalne, mydła kalafoniowe itp. przy jednoczesnym zastosowaniu domieszki nie-wielkiej ilości soli nieorganicznych.

3. Sposób wytwarzania środka grzybobójczego według zastrz. 1 i 2, znamienny tym, że do mieszaniny 15% żywicy, 5% sody amoniakal-nej i 20% wody, stanowiącej emulsję, dodaje się stopniowo pogonu w ilości 30—40% pod-grzewając go do 40—50°C, przy czym otrzy-many produkt rozcieńcza się ciepłą wodą w ilości 30% całej emulsji i pogonu.

Stowarzyszenie „Pax” Warszawa
Zastępca: Kolegium Rzeczników Patentowych